

Posudek oponenta rigorózní práce Mgr. Zuzany Filousové „ Náklady civilního řízení sporného“

..

Práce nese datum zpracování září 2016, k posouzení mi byla předána v prosinci 2016. Práce má 90 stran vlastního textu.

Autorka, jak uvedl v úvodu práce, si téma vybrala zejména proto, že poznatky k jejímu napsání získala při svém působení na soudu prvního stupně. V závěru doplňuje, že práce by měla plnit funkci jakési příručky pro odbornou veřejnost. Autorka by se ale měla uvědomit, že rigorózní práce má především osvědčit její teoretické znalosti a nikoliv plnit funkci nějakého návodu pro praxi. Uvedený záměr je patrný prakticky ve všech částech práce, když autorka pracuje podle mého soudu až s přílišnými detaily. Autorce bych chtěl říci, že poznatky z praxe nezavrhuji, ty se dají užít zejména pro vysvětlení některých pojmů, ale teoretická roviny by měla převažovat.

Z hlediska logické stavby práce mám určité výhrady. V části 2) se autorka zabývá placením náhrady nákladů řízení, ale podle mého soudu by po této části měla následovat část 4) až 9), tj. členění nákladů podle druhů. Ostatně tak je postaven i samotný občanský soudní řád, ale hlavním důvodem je vysvětlení zájmové zásady při zařazení jednotlivých druhů nákladů mezi ty, které budou později, zásadně po skončení řízení, přicházet v úvahu při uplatňování zásad pro náhradu nákladů řízení.

Teprve poté bych zařadil současnou částí 3) práce, tj. problematiku nákladů řízení.

K práci mám tyto detailní připomínky :

-na straně 17 třetí odstavec shora konstatuje, že při žádosti o bezplatnou právní pomoc musí žadatel prokázat své majetkové poměry. Zde není o důkaz, ale jen o čestné prohlášení. Jsem si vědom, že autorka cituje, ale autor citace pravdu nemá

- na straně 18 prostřední odstavec se týká problému náhrady nákladů řízení, byť je obsažena až v části 3) práce

- na straně 24 druhý odstavec zdola je uvedenou, že „soudci při vyhlášení rozsudku ohledně přesné částky nákladů řízení odkazují na písemné vyhotovení rozsudku „. Krom formulace „ soudci“- , správně soud , nevím, kde autorka našla uvedený poznatek, když zákon stanoví uvedenou možnost spíše jako výjimku

- na straně 34 první odstavec shora nerozumím výrazu „ na nepřiléhavých případech „ ?

- na straně 29 druhý odstavec shora je uvedeno, že užití § 143 OSŘ se v praxi nevyskytuje mnoho. Budiž, ale autorka klade řečnickou otázkou, zda soud rozhodne na návrh nebo i bez návrhu, ale odpověď autorky mi chybí.

- na straně 30 poslední odstavec je užit výraz „není po klidu v řízení“. Uvedený výraz je soudní hantýrka, kterou lze sice v úvozovkách užit, ale chybí mi přesné vymezení pojmu

Práce obsahuje odkazy na judikaturu a literaturu v práci citovanou.

Přes uvedené výhrady práci doporučuji k obhajobě.

Při obhajobě bych chtěl znát názor autorky, zda po zrušení vyhlášky 484/2000 Sb. , která práci soudu zjednodušovala, nebyl dodnes vydán obdobný předpis, je skutečně aplikace advokátního tarifu, který je synonymem pro vztah advokát a klient, optimálním řešením či spíše východiskem z nouze. Aníž bych chtěl autorku ovlivnit, připomínám např. existence daňového paušálu namísto průkazu daňově uznatelných výdajů.

V Praze dne 10.1. 2017

JUDr. Tomáš Pohl